

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Biseri naročnik »Slov. gospodarja« umri. Po daljšem trpljenju je dne 7. oktobra za večno zatisnil svoje oči v 78. letu starosti Martin Topolnik, posestnik v Križevcih pri Ljutomeru. Pokojni je bil čez 60 let naročnik »Slov. gospodarja«, 40 let je opravljaval posle Vzajemne zavarovalnice, katera ga je za njegovo vestno delo kratko pred smrtjo odlikovala z zlato kolajno. Na posestvu je prav marljivo gospodaril. Zapušča ženo in sedem otrok, katerim izrekamo naše sožalje — pokojnemu zvestemu naročniku pa naj sveti večna luč!

Zadnja pot obmejnega narodnjaka pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu. Preteklo nedeljo smo spremljali na zadnji poti Franca Volmajer, preužitkarja na Vurmatu, p. d. Gorjup. Da so ga vsi spoštovali, je pokazala lepa udeležba pri pogrebu. Dočakal je lepo starost 75 let. Bil je mož dela, molitve in trpljenja. Udejstvoval se je v javnem življenju, saj je bil kot razumen mož 37 let občinski odbornik pri občini Selnica ob Dravi. V imenu občine se je poslovil od rajnega občinski tajnik g. Žunko iz Selnice. Razne življenjske preizkušnje so prišle nad njega, a nikoli ni izgubil poguma, vedno se je bralo veselje na njegovem obrazu; vesel je bil, kadar je mogel komu pomagati. Iz njegove hiše se nihče ni vračal praznih rok, ako je potrkal na njegova vrata, proseč kakršne koli pomoči, četudi ni bil dobro situiran. V hišo je prihajalo le katoliško časopisje. Posebno blagoslovljen je bil njegov zakon. Bil je trikrat poročen, tretja žena ga je preživela. Od 23 otrok jih še živi 13, in sicer štiri hčerke in devet sinov, ki so lahko hvaležni svojemu očetu za krščansko vzgojo. Naj mu sveti večna luč!

Smrt 20 letne Marijine družbenice. Žalostno so pel zvonovi pri Sv. Rupertu v Slov. goricah ter naznanjali, da je pljučna jetika pretrgala nit življenja 20 letni Marici Rojko iz Spodnje Voličine. Pokojna je bila že od 15. leta članica Marijine družbe in zato upamo, da sedaj uživa njena duša božje plačilo. Njeno priljubljenost je pokazal številni pogreb. Draga Marica! Rešena si razočaranja na tem svetu, a mi Te pogrešamo, ker se šele sedaj zavedamo, kako si nam bila draga. Ohranili Te bomo v večnem spominu. Počivaj v miru! — Žalujemo materi, sorodnikom in vsem, ki jih je njena smrt prizadela, naše sožalje!

Umrla je Hanžičeva mama. Pri Sv. Jakobu v Slov. goricah je 17. oktobra popoldne na njivi zadela kap Regino Hanžič v 67. letu starosti. Pokojna je bila blaga krščanska žena in mati devetih otrok, od katerih živijo še trije. Sin

Kronična zapeka in njene slabe posledice, posebno pa motnje v prebavi, se morejo preprečiti z že davno preizkušenim sredstvom za čiščenje, z naravno »Franz-Josefovo« grenko vodo, ki se tudi po daljši porabi izkazuje kot zelo odlična. Oni, ki bolehalo na želodcu in čreveh, pa pijejo »Franz-Josefovo« vodo, so zelo zadovoljni z okusom kakor tudi z njenim učinkom.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Miha, ki pridno pomaga pri prodaji in kupovanju sadja pri Kmetijski zadrugi v Sv. Lenartu, ni bil doma, ko je mater zadela kap, in tako ni prišel pravočasno zdravnik, ki je rajnici že pred leti ob slični nesreči otel življenje. Blagi materi naj sveti večna luč — žalujemo pa naše sožalje!

Smrt dobre matere. Dne 10. oktobra je umrla v Ptujju dobra, srčnojubljena mamica Jozefa Mislovič, katera je bila več let naročnica »Slov. gospodarja«. K večnemu počitku smo jo v obilnem številu spremili dne 11. oktobra. Pokoj-

nica je bila dobra žena in krščanska mati, katero bodo vsi, ki so jo poznali, ohranili v neizbrisnem spominu. Naj počiva v miru — žalujemo pa naše sožalje!

Žena orožniškega narednika umrla. Pred dnevi je v soboški bolnišnici umrla Marija Bajalo, žena bodonskega orožniškega komandirja. Pokojna je bila stara šele 37 let, a vendar ji je neizprosna smrt pretrgala nit življenja. Bila je dalje časa tudi pogodbeni poštarica v Puconcih v Prekmurju, zato so jo položili k večnemu počitku na njenem službenem kraju. Naj počiva v miru, užaloščenemu soprogu in nedoraslim otrokom pa naše sožalje!

Dopisi

Dravsko polje

Cirkovce na Dravskem polju. Pridno se pripravljamo na praznik Kristusa Kralja, ko bomo imeli otvoritev povečane in prenovljene prosvetne dvorane. Ta dan nas bosta obiskala znana prosvetna delavca g. bogoslovni profesor dr. Jeraj in g. vadniški učitelj Kotnik iz Maribora, ki nam bosta po obeh službah božjih v novi dvorani govorila o ljubezni do vere in domovine. Po pozni službi bo dvorana blagoslovljena, popoldne po večernicah pa nas bosta domači Fantovski odsek in Prosvetno društvo razveselila z domoljubno akademijo s petjem in s prelepo Finggarjevo igro »Divji lovec« ob koncu. Prijatelji od

blizu in daleč ste na to našo prireditev iskreno povabljeni!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V obsežni elektrifikaciji vsega Dravskega polja pride tudi naša okolica na vrsto. Od Rač bo napeljan elektrovod, tako sta se odločili banovina in Fala. Želimo, da bi nam čimprej zasvetila! — Pri kolesarski dirki na 25-km dolgi progi čez Sv. Lovrenc, Hajdino in Cirkovce so dosegli prva mesta brata Anton in Ivan Zajc iz Apač ter š. Beranič iz Župeče vasi. V vetru doseženi najboljši čas je bil 1 uro 2' 15". — Ponesrečil se je, ko je nesrečno padel z gospodarskega poslopja, preužitkar Jozef Klanjšek, p. d. Marčjek. Nalomljeno ima hrbtnico. — Zupanov brat g. lazarist Andrej Tumpej, ki je 46 dni

Romunska fašistična »železna garda« koraka po Bukarešti s kijkastimi križi

brati njeno razpoloženje. Ni imel uspeha. Obraz je bil hladen, brezizrazen. Mladenič bi rad govoril, a si ni upal. Nekajkrat je že odprl usta, a neki strah mu jih je spet zaprl.

Tako sta prispela do gostilne. Marija je naglo iztegnila desnico. Erik je z obema rokama prijel drobno, ozko roko, toda Marija mu jo je takoj iztrgala.

»Z Bogom!« je dejala nekam tuje.

Skočila je proti vratom, da bi hitro smuknila v hišo. Erik ji je zastavil pot.

»Marija,« je dejal s prosečim glasom. »Poslušajte me trenutek!«

Dekle je obstalo in ga pogledalo.

»Ali smem vsaj pripraviti vse potrebno za to varno pot?«

»Ne!« je trdo odvrnila.

Oditi je hotela, toda Erik ji je spet zastavil pot.

»Marija, ne morem pa ne morem dovoliti, da bi se sami podali na pot! Ponovno vas prosim, vzemite s seboj tista moža, ki sem ju bil prej omenil!«

»Hvala. Nočem vaših mož!«

Erika je zbadlo pri srcu. Zadušil je bolečino in nadaljeval:

»Potem pa mi vsaj to dovolite, da poiščem nekaj drugih izkušenih, zanesljivih mož.«

Njegov glas je bil proseč in drhteč, toda Marija ni omehčal. Skoraj surovo je odvrnila:

»Nisem otrok! Če bom potrebovala pomočnike, si jih bom sama poiskala.«

Pri tem je skoraj jezno pogledala Erika, kakor da bi mu tudi s pogledom hotela prepovedati nadaljnje vmešavanje v njene zadeve. Erik je zardel. Njegove potrpežljivosti je bilo konec. Razburjeno je dejal:

»Gospodična Marija, zaman me pošiljate proč! Ne bom šel in vi morate sprejeti mojo pomoč.«

»Varate se, če tako mislite!«

»A jaz ne dovolim, da bi sami potovali!«

»Morda se hočete poslužiti enakih sredstev ko Roger Asplet?«

Erik je spet zardel. Marijine besede so ga žalile. Ogorčeno je rekel:

»Marija, ali se ne sramujete takih besed? Kdaj sem vam dal povod zanje?«

»In vi se ne sramujete nasilnosti, s katero me hočete prisiliti k pokorščini?«

»Marija, vi me ne razumete. Obrekujete me.«

»Ali se čudite mojim besedam? Morda ste pozabili na to, na kakem glasu ste? Svoj čas ste bili moj prijatelj in jaz sem zaupala v vas. Svarili ste me pred Aspletom in jaz nisem imela prav, da vam nisem verjela. Prisegam vam, da bi vas bila kleče prosila za odpustanje, ker sem bila krivična nasproti vam. A vi? Kaj ste storili,

od razburjenja pa ga je zadela kap in je obležal mrtev. Ko je Iliescova naslednje jutro pospravljala, je v svojo grozo opazila truplo pod posteljo. — Policija je stvar potem razjasnila.

Izredno izplačilo uslužbenecem. Občinska uprava v Kaltonu, v zvezni državi ameriški Minnesoti, je zaradi pomanjkanja denarja izplačala svoje uslužbence z deščicami, različnih velikosti, po višini plače. Lesene deščice so bile vrezane za vrednosti po en, pol in četrt dolarja. Občinska banka je bila zaradi slabih denarnih prilik primorana, zapreti blagajne. Uradniki in delavci se niso razburjali, ker so dobro vedeli, da bo v njihovem industrijskem kraju, kjer se predelava les na debelo, tudi denar v deščicah

ležal hudo bolan od tifusa, je že toliko okrevaj, da je izven nevarnosti. Prepeljali so ga iz Beograda v ljubljansko »Leonisče«. — Pretresljiva igra »Mrtvaški ples« je trenutno središče našega farnega življenja. Vse se veseli in pripravlja za uprizoritve, ki smo jo prestavili za en teden. Ker je namreč na praznik Kristusa Kralja v sosednjih Cirkovcah otvoritev prosvetnega doma, celodnevni »farni dan« in igra »Divji lovec«, smo mi preložili svojo igro na nedeljo, 3. novembra. Že zdaj dobivamo zlasti iz oddaljenejših krajev prijave za udeležbo pri tej strahotni dramli iz kraljestva smrti. Ker bo to ob dnevu vseh mrtvih, bo kot strašna pridiga smrti, ki zajame v svoj divji ples vsakogar, naj bo kralj ali berač. Na svidenje!

Ptujsko polje

Sv. Marjeta niže Ptuja. Vreme se nam je spremenilo na jasne, precej hladne noči, mrzla jutra s slano, meglene dopoldneve in sončne popoldneve. Zato jesenska dela hitro napredujejo. Spravljanje korus, ki je letos prav dobro obrodlila, hitro zaključujemo. Tudi krompirja se je letos precej nakopalo. Ajde pa bo le srednje. Vinskega mošta se je pridelalo prav malo in je srednje kakovosti. Druga leta so se vinogradniki pogovarjali, koliko polovnjakov ga je kdo naprašal, a letos le, koliko brent grozdja so kje imeli. Zato bi kake nenadne volitve ne bile nič šumne in živah-

Mussolini se razgovarja z italijanskim prestolonaslednikom Umbertoom na Krasu ob priliki pregleda italijanskih čet

ne, ko ni »pogonske sile« — pijače. Ni jabolčnika, pa tudi domače brajde so se slabo obnesle. Torej vsestransko najboljši pogoji za organiziranje »Svete vojske«. — V nedeljo, 13. oktobra, je bil pri nas ustanovni občni zbor električne zadruge. Sedaj prav resno kaže, da bo prišlo po tolikih letih brezplodnega debatiranja do elektrifikacije naše župnije. Premagati bo sicer treba še velike težave, vendar s požrtvovalnostjo bo vse šlo. Pa z razumevanjem in zaupanjem v novo zadruge! — Konjereji spodnjega Ptujskega polja so močno nejevoljni in razočarani nad nedeljalnostjo Konjerejskega društva za Slovenijo. Že lani, pa tudi letos ni bilo konjskega premojanja, dasi ga je »kravje društvo« priredilo. Pa tudi občnega zbora še ni bilo, niti ne izide »Konjerejec«. Ne vemo, ali je to krivda samo društva, ali pa tudi še koga drugega, da ni smisla in tozadnih sredstev za povzdigo konjereje. Konjerejem se zdi, da se smatrajo štajerski petelinji za važnejše kot konjereja. Prosimo več življenja v tem pogledu!

Slovenske gorice

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Naša fara bo imela zelo lepo in redko slovesnost ob blagoslovitvi nove dvorane na praznik Kristusa Kralja, to je dne 27. oktobra. Spored za nas velikega dogodka bo sledeč: zjutraj bo skupna sv. maša s sv. obhajlom vseh članov in članic Prosvetnega društva. Po večernicah bomo skupno ponesli in ustoličili križ in podobo Srca Jezusovega v novo dvorano, katera bo obenem blagoslovljena. Po blagoslovitvi se bo vršila akademija, ki jo priredita FO in DK z deklamacijami, govori, telovadbo in lepo igro »Nova zapoved«. Govoril bo tudi g. prof. Ivan Cajnkar iz Ptuja. Vabljeni so vsi prijatelji katoliške prosvete tudi iz sosednjih župnij, predvsem pa se naj udeležijo prireditve mladina!

Ljutomer. V nedeljo, 20. oktobra, je Prosvetno društvo imelo svoj prvi sestanek v novi poslovnici. Predaval je g. Kotnik iz Maribora o Koroški in njenih lepotah. Predavanje so spremljale skioptične slike. Udeležba je bila zelo velika, kar priča, da se še najdejo ljudje, ki sočustvujejo z našimi brati na Koroškem. — Vreme je, hvala Bogu, za silo. Ljudje spravljajo koruso, ki je letos izredno dobro obrodlila. Tudi s trgatvijo so pričeli. Je pa letos slaba. Trsje je slabo obrodlilo in še to je radi slabega vremena slabo dozorelo. Razen tega še zelo gnije, tako da letos nikakor ne moremo pričakovati dobrega vina. Malo ga bo in še to bo slabo.

Velika Nedelja. Zadnjič smo čitali, da bomo za Vse svete že imeli elektriko. Kakor vidimo in slišimo, bomo morali čakati še tja do srede novembra, takrat bo pa zares prišla luč po žici, da se nam ne bo treba več toliko brigati za petrolej, ki ga imajo nekje premalo, nekje pa preveč, da kar zažigajo petrolejske vrele. Za elektriko so se na kar ganljivo način potegovali in dosti žrtvovali nekateri posestniki iz Senežcev in Trgovišča.

Ali si upate pridobiti »Slovenskemu gospodarju« vsaj enega novega naročnika?

Žepne svetilke

izdeluje domača Ivornica

RUDOLF PASPA

Zagreb, Roturaška 69

Ker je račun kazal, da bi napeljava do njihovih hiš razmeroma več stala kot do drugih pri Veliki Nedelji, v Mihovcih in Trgovišču, so sklenili, da prispevajo še več kot drugi s tem, da si — poleg drugih običajnih stroškov — še sami kupijo drogove in izkopljejo jame zanje. Kako se razlikujejo od nekaterih drugih, ki jim bodo žice skoraj po svistih brenkale, pa si nočejo dati napeljati zdaj, temveč čakajo boljših časov. Seveda, nikdar niso vsi za vsako stvar in razlika mora biti. Res je sicer, da si nismo izbrali najbolj ugodnih časov za take precej drage reči, toda če bi se še letos ne bili zedinili za to, za kar smo se z malimi presledki borili malodane 20 let, bi še dolgo dolgo ne prišli na cilj. Mislimo, da smo se »dognali« samo nekoliko pred 12. uro, ker bi bilo pozneje še manj mogoče, saj vidimo, da cene vsem potrebščinam za elektriko iz dneva v dan rastejo. — Ko pa se enega uspeha veselimo, nas žalosti neka druga za-

Ko so Bolgari zasedli od Romunov odstopljeno Dobrudžo, so tamošnja dekleta ogrnila bolgarskega vojnega ministra z lepo narodno vezenino

prišel do veljave. Našel se je bogatin, ki je zaradi redkosti stvari pokupil ves leseni denar in plačal zanj najvišjo ceno. Nameščenci so tako napravili še dobičkanosen posel.

Petič se je poročila 107 let stara ženska. Blizu Bostona v Združenih ameriških državah živi na farmi 107 letna Rut Larvikova. Bila je že štirikrat poročena, ker je pa krepka in zdrava, je jela resno misliti na peti zakon. Četrtrič se je poročila kot 80 letna vdova. Dala je v liste oglas, se kmalu spoznala z veselimi dobrodušnim starcem ter živela z njim 18 let v srečnem zakonu. Zadnje čase je starca živela s svojim 64-letnim sinom na farmi pri Bostonu. Vodila je sama gospodinjstvo, ku-

ko ste odšli od mene? K Aniti Orloga ste tekli. V Zlati jami ste jo po ulicah iskali in ko ste zvedeli, da je v Brienovi gostilni, ste šli tja. Tam ste se iz ljubosumnosti pretepal zaradi nje. Zdaj ste prišli k meni in želite, da bi zaupala v vas. Ne morem! Bojim se, da bi me zadela enaka usoda ko pri Rogerju. Nočem vaše pomoči — to je moja zadnja beseda. Vi me ne boste prisilili, ne boste zlomili moje moči. Z Bogom!

V naslednjem trenutku je izginila v hiši in zaprla vrata za seboj.

Erik je molče strmela za Marijo, dokler ni izginila. Njegov obraz je bil trd in mračen. V očeh je žarel zlovešč plamen. Take žalitve še ni doživel, kakor zdaj od strani Marije Linscott. Zlobne čenče je vzela za dejstva. Verjela je obrekovanju, ki se je o njem širilo. Morda ga smatra celo za živinskega tatu ali za Rogerjevega razbojniškega tovariša?

Erika še nihče ni tako žalil ko zdaj Marija Linscottova. Če bi bil to storil možki, bi čutil njegove trde pesti. Toda Marija je ženska. Ne more se maščevati; toda teh besed ji nikdar ne bo pozabil. Enkrat ga je že ponižala; tedaj ji je odpustil. Tega ji pa ne more odpustiti. Kako visoko jo je cenil, ona pa smatra njega za navadnega koristolovca in pretepača. Tega ni zaslužil, ker se je nasproti njej vedno pokazal plemenitega. Govorice ga sicer predstavljajo v slabi luči, toda ne bi jim smela verjeti. Saj jih je njegovo vedenje postavilo na laž.

Čim bolj je mladenič premleval te misli v sebi, tem bolj je vrelo v njem. Rogerja bi zadavil, če bi ga zdaj dobil v roke; prepričan je namreč bil, da ga je on najbolj obrekoval, da bi ga s tem onemogočil pri Mariji. Namen se mu je posrečil. Toda kako more ona še zdaj verjeti njegovim besedam? Saj se je vendar prepričala o Aspletovem hinavstvu in njegovi zlobi!

Eriku se je zdelo, da bo ob pamet, če bo še dalje razglabljal o teh rečeh. Konec je hotel narediti tem mislim. Obrnil se je in trdo odšel. Tega seveda ni vedel, da je stala Marija v sobi pri oknu in ga opazovala. Ni videl, kako si je pritiskala roko na srce. Ni videl njenih solznih oči. Če bi Erik nekoliko bolj poznal žensko naravo, bi moral vedeti, da je Marija Linscott dosti več čutila do njega, kakor je on slutil, in da je zaničevanje, ki ga je čutila nasproti Aniti Orloga, izviralo iz njene ljubosumnosti, katere se niti ni zavedala. Toda Erik ni poznal ženske duše. In tudi Marija ni poznala same sebe.

In ravno zaradi tega sta se ločili poti dveh ljudi, ki bi morala skupaj hoditi, in trenutno se je zdelo, da se ta pota ne bodo več srečala.

Robin, predstojnik in edini uradnik pošte v Hillu, je ravno odgrnil zavese in začel čitati brzojave. Brzjavni aparat je neutrudljivo ropotal. Ko se je Robin čez čas slučajno ozrl skozi okno, je zagledal ljubko žensko po-